

Sladkých patnact

Ivan Hlas

Toulám se, něco mi schází a nechce se mi spát,
ve světě pitomejch frází mě nikdo nemá rád.
Otec se na to dívá, oči má jako vrah,
žije si, jak už to bývá, v dospělejch pohádkách.

Když slunce červenou barvou udělá dlouhej stín,
kluci mi kytici narvou, patřím na plátna kin.
Možná to někomu stačí a někdo to má rád,
mě život pomalu svačí a nikde žádněj zvrát.
Mě život pomalu svačí a nikde žádněj zvrát.

R: V hotelu vejská saxofon,
takovej s krásnou zlatou hlavou.
Na desce pejska drsnej tón
a vzduch tam voní cizí kávou.

Nechci bejt prsatou dámou v teplákách na večer,
každej má doma tu samou a není vždycky fér.
Někdy si potichu zpívá, že byla jako květ
a že můj fotr je lotr, i když je doktor věd,
a že můj fotr je lotr, i když je doktor věd.